

nut siinä tapauksessa, että hän sai lunastaa mainitun tontin, rakentamaan sille komean viisikerroksisen kivrakennuksen, joka sisustettaisiin kaikilla mukavuuksilla varustetuksi matkustajahotelliksi, kamari esitti, että tontti julkisella huutokaupalla luovutettaisiin hänelle mainittuun tarkoitukseen, varsinkin koska kaupungissa vallitsi tuntuva matkustajahotellien puute ja suurissa kaupungeissa syystäkin vaadittiin sellaisten perustamista rautatien- asemain läheisyyteen.

Asiaa esiteltäessä vuonna 1878 kaupunginvaltuusto päätti¹⁾, että tontti tavallista menettelyä noudattaen myytäisiin julkisella huutokaupalla enimmän tarjoavalle.

Vuokratonttien myynti. Rahatoimikamarin vuonna 1877 laatiman vuonna 1878 lunastettavaksi luovutettavien vuokratonttien luettelon, jota talousarviovaliokunta oli puoltanut noudatettavaksi, mutta jota ei ollut käsitelty kyseisen vuoden talousarviota järjesteltäessä, kaupunginvaltuusto hyväksyi²⁾ vahvistaessaan³⁾ mainitun menosäännön kymmenennen pääluokan.

Vuoden 1879 talousarviota järjesteltäessä kaupunginvaltuusto niinikään hyväksyi⁴⁾ rahatoimikamarin laatiman, sen talousarvioehdotukseen liitetyn ja talousarviovaliokunnan hyväksyttäväksi puoltaman⁵⁾ luettelon⁵⁾ vuokratonteista, jotka tarjottaisiin lunastettavaksi mainittuna vuonna.

2. *Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat kysymykset.*

Alueen varaaminen Lugnet-huvilan maalta työväenasuntoja varten. Työväenasuntojen rakentamista koskevan kysymyksen yhteydessä kaupunginvaltuusto vuonna 1877 oli päättänyt⁶⁾ heinäkuun 1 p:ään 1878 asti varata n. 4 tynnyrinalan laajuisen alueen Lugnet-huvilan maalta n. s. Mühlhausenin järjestelmän mukaan rakennettavien työväenasuntojen paikaksi. Tämän johdosta Helsingin työläisten rakennusosakeyhtiö (»Arbetarenes i Helsingfors byggnads aktiebolag»), joka sen jälkeen oli perustettu työläisten ja muiden asiaa harrastavien henkilöiden keskuudessa ja jonka säännöt senaatti oli vahvistanut, mutta joka riittävän osakepääoman puutteessa ei vielä ollut voinut aloittaa toimintaansa, anoi, että valtuusto pidentäen edellä mainitun määräajan heinäkuun 1 p:ään 1879 antaisi yhtiölle tilaisuuden anoa, että puheena oleva alue luovutettaisiin sille. Valtuuston lähetettyä⁷⁾ asian rahatoimikamariin tämä antamassaan lausunnossa puoltaen yhtiön anomusta anoi, että se valtuutettaisiin pääkohdittain kaupungininsinöörin laatimaa varatun alueen jaotusehdotusta noudattaen vuokraamaan se työväenasuntojen rakentamiseen, sikäli kuin tätä koskevia anomuksia kamarille esitettiin.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto päätti⁸⁾ myöntyä yhtiön anomukseen, mutta antaa kysymyksen tonttijaosta y. m. toistaiseksi jäädä ratkaisematta. Sen ohessa määriteltiin kyseinen alue rahatoimikamarin ehdotuksen mukaisesti siten, että sen tuli käsittää Ruoholahdenkadun, Köydenpunojankadun luoteeseen vievän jatkeen, jo olemassa olevien työväenasuntojen luoteenpuoleisen rajaviivan lounaaseen vievän jatkeen sekä mainittujen asun-

¹⁾ Valt. pöytäk. 11 p. tammik. 13 §. — ²⁾ S:n 12 p. helmik. 9 §. — ³⁾ Ks. s. 393. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 28 p. jouluk. 1 §. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 20. — ⁶⁾ Ks. s. 252. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 18 p. kesäk. 15 §. — ⁸⁾ S:n 17 p. syysk. 4 §.

tojen ja lastenkodin alueen lounaista rajaviivaa myöten kulkevaksi suunnitellun uuden kadun rajoittama osa Lugnet-huvilan aluetta.

Erään Ruoholahden rannalla sijaitsevan alueen käyttö. Käsitellessään kysymystä paikan varaamisesta Ruoholahden rannalta kunnallisen terveydenhoidon tarpeisiin teetettävälle rakennuksille ja sen yhteydessä tehtailija W. Eichingerin anomusta erään mainitun lahden rannalla olevan alueen vuokraoikeuden pidentämisestä tai alueen myymisestä kaupunginvaltuusto vuonna 1877 oli antanut¹⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi antaa arvioida siinä osassa kyseistä aluetta, jota ei ollut luovutettu terveydenhoidon tarpeisiin, olevat rakennukset sekä lähettää valtuustolle yksityiskohtaiset tiedot arvioinnista ja ehdotuksen joko rakennusten lunastamisesta kaupungille tai maan käyttöoikeuden myöntämisestä edelleen lyhyehköksi määräajaksi tehtailija Eichingerille. Sen jälkeen kun paikalla tämän johdosta oli toimitettu katselmus, jolloin mainitut rakennukset oli arvioitu yhteensä 156,350 markaksi, kamari vuonna 1878 antoi asiasta lausuntonsa, jossa kamari puolestaan ehdotti, että rakennuksia ei lunastettaisi, vaan että siitä kyseisen alueen osasta, jota ei ollut varattu käytettäväksi kaupungin tarpeisiin, vastedes tapahtuvassa järjestelyssä muodostettaisiin yhden tai useita tehdastontteja käsittävä kortteli samoin kuin että tehtailija Eichinger 1,000 markkaan korotetusta vuokrasta saisi pitää alueen hallussaan, kunnes nämä tontit oli myyty. Samalla olisi kamari oikeutettava merkitsemään mainittu tonttijako jo siihen erältä osiltaan muutettuun asemakaavaehdotukseen, jonka kamari ensi tilassa aikoi esittää valtuustolle.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto täydellisesti hyväksyi²⁾ rahatoimikamarin ehdotukset. Samalla valtuusto päätti muuttaa terveydenhoitotarkoituksiin luovutetun alueen rajoja koskevaa aikaisempaa päätöstään¹⁾ siten, että sen koilliseksi rajaviivaksi määrättiin Leppäsuon huvilan kaakkoiskulmasta työväenasuntojen lounaiskulmaan vedetty suora viiva.

Paikan luovuttaminen henkivartioston 3:n suomalaisen tarkk'ampujapataljoonan halkovarastolle. Läänin kuvernöörin velvoitettua kaupunginvaltuuston antamaan ehdotuksen toisen paikan luovuttamisesta henkivartioston 3:n suomalaisen tarkk'ampujapataljoonan halkovarastolle siihen asti käytetyn paikan sijaan, jonka senaatti oli määrännyt normaalilyseon vastaisen rakennuksen tontiksi, valtuusto vuonna 1877 oli lähettänyt³⁾ asian rahatoimikamariin. Tämän sen johdosta antaman lausunnon mukaisesti valtuusto vuonna 1878 päätti⁴⁾ kuvernöörille annettavassa lausunnossa ehdottaa, että kyseiselle halkovarastolle toistaiseksi 200 markan vuosivuokrasta luovutettaisiin paikka Neitsytpolun ja Vuorimieskadun kulmassa olevalta järjestelemättömältä alueelta.

Alueen luovuttaminen sotaväen lennätinasemalle Jätkäsaaresta. Kaupunginvaltuustolle vuonna 1877 saapuneen asian, joka koski paikan luovuttamista Jätkäsaaresta suunnitellulle sotaväen lennätinasemalle, valtuusto mainittuna vuonna oli pannut pöydälle³⁾ vuoteen 1878. Sitten kun lennätinhallituksesta oli saapunut ilmoitus, että insinööriyhdistyksen Pietarissa myöhemmin oli luopunut kyseisen lennätinaseman perustamissuunnitelmasta, valtuusto päätti⁵⁾ jättää asian sillensä.

Töölön puiston n. s. keisaripaviljongin ympäristön käyttö. Suunnitellun puutarhayhdistyksen toimikunnan anomuksen, että rautatien länsipuolella

¹⁾ Ks. s. 217. — ²⁾ Valt. pöytäk. 17 p. syysk. 3 §. — ³⁾ Ks. s. 226. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 11 p. tammik. 15 §. — ⁵⁾ S:n s:n 5 §.

olevaa Töölön puiston n. s. keisaripaviljongin ympäristöä ei luovutettaisi huvilapaikoiksi yksityisille henkilöille, kaupunginvaltuusto vuonna 1877 oli lähettänyt¹⁾ vuonna 1875 asetettuun valiokuntaan²⁾, joka aikaisemmin m. m. oli käsitellyt kysymystä Töölönlahden pohjoisrannan kaunistamisesta. Valiokunnan lausunnossaan esittämän ehdotuksen mukaisesti valtuusto vuonna 1878 päätti³⁾ yhdistyksen paikan kaunistamista tarkoittavien toimenpiteiden helpottamiseksi myöntää anomukseen sikäli, että mainittua aluetta ei saanut luovuttaa rakennettavaksi niin, että näköala paviljongista voi siitä häiriytyä, vaan että se oli säilytettävä yleisenä puiston osana.

Kumtähden, Sofianlehdon ja Backaksen huvilain vuokralleanto ja Tölöträsk-nimisen huvilan maiden jakaminen rajakkaisten maa-alueiden kesken. Kaupunginvaltuuston vuonna 1877 kehoitettua⁴⁾ rahatoimikamaria laatimaan ja lähettämään valtuuston vahvistettavaksi ehdotuksen eräiden kaupunkiin kuuluvien tilain vastaisesta käytöstä, joiden tilain vuokrakausi oli päättymässä, kamari vuonna 1878 antoi huviloita n:o 11 Kumtähteä, n:o 12 Sofianlehtoa, n:o 13 Tölöträskiä ja n:o 14 Backasta koskevat tällaiset ehdotukset. Molemmat ensiksi mainitut ja viimeksi mainittu olivat siihen asti olleet saman vuokraajan hallussa, ja niiden vuokrakausi päättyi vuoden 1878 lopussa, eikä entisellä vuokraajalla ollut oikeutta sen pidennykseen. Huvilan n:o 13 taas osin Hämeenlinnan rautatie, osin Sörnäisten sivurata ja tämän kolmioraide olivat jakaneet neljään palstaan, joista kolmelle oli mahdotonta päästä ajoneuvoilla, koska ei ollut olemassa tieylikäytäviä rautateiden poikki eikä näyttänyt todennäköiseltä, että rautatiehallitus voisi suostuakaan niiden rakentamiseen; tämänkin huvilan vuokrakausi meni umpeen mainitun vuoden päätyessä.

Kamarin ehdotuksen sen kaikilta osilta hyväksyen kaupunginvaltuusto päätti⁵⁾ huvilain n:o 11 Kumtähden, n:o 12 Sofianlehdon ja n:o 14 Backaksen käytöstä, että ne, viimeksi mainittu sen aluetta seuraavassa mainitulla tavalla muuttaen, tarjottaisiin jokainen erikseen vuokralle kolmenkymmenen vuoden ajaksi maanviljelystiloilta vahvistetuin vuokraehdoin. Huvilan n:o 13 Tölöträskin suhteen valtuusto päätti⁵⁾, että sen maat kamarin ehdotukseen liitetyn kartan mukaisesti jaettaisiin rajakkaisten maa-alueiden kesken siten, että kaakkoiskulma ja rautateiden välinen kolmio sekä huvilan n:o 14 Backaksen lounaiskulma, jota asianomainen vuokraaja siihen asti ei ollut käyttänyt, sille kun ei ollut ollut tietä, vuodesta 1886 lähtien yhdistettäisiin n. s. Janssonin viljelyksiin, joiden vuokraoikeus päättyi vuoden 1885 lopussa, ja siihen asti vuokrattaisiin itsenäisenä palstana, että edelleen huvilan n:o 13 koillis-kulma huvilan n:o 14 Backaksen seuraavan vuokralleannon yhteydessä yhdistettäisiin tämän maihin sekä että huvilaan n:o 13 kuuluvat rautatien länsipuolella olevat alueet yhdistettäisiin käyttämättä olevaan Malmin huvilaan n:o 43. Huvila n:o 13 Tölöträsk lakkaisi niin ollen kokonaan olemasta.

Greijun tilan vuokralleanto. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti⁶⁾, että kaupungin omistama Huopalahden kylässä oleva Greijun tila, jonka vuokra-aika päättyi kertomusvuoden kuluessa, annettaisiin uudestaan vuokralle kolmenkymmenen vuoden ajaksi. Sitten kun rahatoimikamari sen jälkeen oli tarjonnut mainitun tilan vuokraoikeuden julkisella huutokaupalla, mutta kamarin jäsenet tehtyjä tarjouksia harkittaessa eivät olleet voineet tulla yksimielisiksi, kamari alisti tarjoukset valtuuston tutkit-

1) Ks. s. 266. — 2) S:n s. 30 ja 233. — 3) Valt. pöytäk. 25 p. tammik. 3 §. — 4) Ks. s. 229. — 5) Valt. pöytäk. 29 p. lokak. 10 §. — 6) S:n 17 p. syysk. 8 §.

taviksi ja ratkaistaviksi. — Asiaa esiteltäessä valtuusto myöntyen kamarin enemmistön ehdotukseen päätti ¹⁾ hyväksyä kauppias A. Lindbergin tekemän tarjouksen, joka käsitti 77,336 tynnyriä rukiita pohjaveroa, 39 ruplaa 20 kopeekkaa ruplaveroa ja 2,050 markkaa rahavuokraa vuodessa.

Tonttipaikan vuokraaminen huvilan n:o 25 Suruttoman alueelta. Tarjotuaan erään huvilan n:o 25 Suruttoman alueella sijaitsevan tonttipaikan julki-sella huutokaupalla vuokralle kolmenkymmenen vuoden ajaksi rahatoimikamari oli puolestaan hyväksynyt veneenrakentaja K. Kankkosen tekemän tarjouksen suorittaa alueesta asuntohuviloille vahvistettujen ehtojen täyttämisen ohella vuokraa 536 markkaa vuodessa. Koska kamarin ohjesäännön 12 §:n ²⁾ oikeasta tulkinnasta vallitsi epävarmuutta ja kamari se johdosta oli alistanut asian kaupunginvaltuuston tutkittavaksi, valtuusto päätti ³⁾ lopullisesti hyväksyä tehdyn tarjouksen, mutta samalla ilmoittaa rahatoimikamarille, ettei valtuuston päätös sinänsä ratkaissut tulkintakysymystä, johon valtuusto piakkoin aikoi palata.

Töölössä olevan viljelysalueen vuokralleanto. Sitten kun n. s. invaliidikomen-nuskunta, jolle eräs n. s. tykistöpihan vieressä Töölössä oleva viljelysalue oli ollut vuokrattuna, oli luopunut oikeudestaan mainitun alueen vuokraoikeu-den pidentämiseen, rahatoimikamari oli vuodeksi 1878 väliaikaisesti vuokran-nut sen eräälle yksityiselle henkilölle. Kamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾, että kyseinen alue jaettaisiin kahdeksi palstaksi ja sen jälkeen kolmenkymmenen vuoden ajaksi vuokrattaisiin kahtena erillisenä huvila-alueena.

Jätkäsaaren ja Pihlajasaarten vuokralleanto. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1877 antanut ⁵⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi laatia ja lähettää valtuustolle ehdotuksen saarten n:o 122 Jätkäsaaren sekä n:ot 117, 118 ja 119 Pihlajasaarten jakamisesta pienehköihin huvilatontteihin, ennenkuin ne uudestaan annettiin vuokralle. Tämän johdosta kamari vuonna 1878, sen jälkeen kun saarilla oli toimitettu kaksi katselmusta, ehdotti, että Jätkäsaari jaettaisiin kahdeksi huvilatontiksi, joista toinen käsittäisi 13,984 ja toinen 9,266 tynnyrinalaa, sekä Pihlajasaaret niinkään kahdeksi huvilatontiksi, joista toinen käsittäisi saaren n:o 117, pinta-alaltaan 33,99 tynnyrinalaa, ja toinen saaret n:ot 118 ja 119, pinta-alaltaan yhteensä 11,03 tynnyrinalaa, samoin kuin että kaikki nämä tontit tarjottaisiin vuokralle kolmeksisikymme-neksi vuodeksi ja muuten valtuuston vuonna 1877 saarille ja pienehköille asuntohuvilapaikoille vahvistamin ehdoin ⁶⁾. Valtuusto hyväksyi ⁷⁾ kamarin ehdotuksen.

Rakennusten säilyttäminen vuokratontilla. Seppämestarin tytär H. S. Boxberg, jolla oli vuokralla hallussaan Ulriikapörin vuoren vieressä Kasar-min- ja Korkeavuorenkatujen välillä sijaitseva, uuden kaupunginasemakaavan mukaan puistikoksi määrätty vuokratontti, anoi kaupunginvaltuustolta, että hänet oikeutettaisiin säilyttämään tontilla olevat rakennuksensa paikallaan, kunnes puheena olevan kaupunginosan järjestelytoihin ryhdyttiin. Sitten kun rahatoimikamari, johon asia oli lähetetty ⁸⁾, oli ilmoittanut, että paikalla, jolla rakennukset sijaitsivat, kertomusvuoden kuluessa ryhdyttäisiin n. s. Punanotkonesplanaadin sekä katujen rakentamiseen, minkä vuoksi rakennusten poissiirtämisen lykkäämiseen ei voitu myöntyä, valtuusto kamarin ehdotuksen mukaisesti epäsi ⁹⁾ anomuksen.

¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. marrask. 11 §. — ²⁾ Ks. s. 189. — ³⁾ Valt. pöytäk. 27 p. jouluk. 5 §. — ⁴⁾ S:n 29 p. lokak. 10 §. — ⁵⁾ Ks. s. 229. — ⁶⁾ S:n s. 232. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 23 p. elok. 23 §. — ⁸⁾ S:n 1 p. huhtik. 13 §. — ⁹⁾ S:n 16 p. huhtik. 15 §.

Vuokraehtojen muuttaminen. Pankinkassanhoitaja C. R. Ignatius oli maistraatilta anonut saada säilyttää eräitä ilman vahvistettuja piirustuksia toimeenpantuja rakennuksenmuutoksia Isolla Siltasaarella olevassa huvilassa n:o 32 ja tämän anomuksen tueksi huomauttanut, että rahatoimikamari oli suostunut sellaiseen mainitun huvilan vuokrasopimuksen muutokseen, että sinne perustetun kylpylaitoksen sai lakkauttaa ja sille aiotut huoneet muuttaa asuinhuoneiksi. Tämän johdosta maistraatti tiedusteli, hyväksyikö kaupunginvaltuusto, jonka tehtäviin kaupungin maan vuokralleantoehtojen määrääminen ja muutosten myöntäminen jo vahvistettuihin ehtoihin voimassa olevan kunnallisasetuksen ja rahatoimiohjesäännön mukaan tuntui kuuluvan, kamarin toimenpiteen. — Vastaukseksi tähän valtuusto päätti ¹⁾ ilmoittaa tosin havainneensa, että kamarin velvollisuus olisi ollut alistaa asia valtuuston ratkaistavaksi, mutta että valtuusto asian silloisessa vaiheessa ja ottaen huomioon kamarin siitä hankkiman selvityksen oli katsonut voivansa hyväksyä kyseisen rakennuksenmuutoksen.

Vuokraoikeuden pidentäminen. Sitten kun kauppias A. F. Fohström, jolla vuoden 1885 loppuun oli vuokralla hallussaan Töölössä sijaitseva huvila n:o 61 a ynnä sen ja Länt. viertotien välinen maa-alue, oli kaupunginvaltuustolta anonut mainittuun vuokraoikeuteen kolmenkymmenen tai vähintään viidenkolmatta vuoden pidennystä, valtuusto päätti ²⁾ rahatoimikamarin asiasta antaman lausunnon mukaisesti myöntää hakijalle vuokraoikeuden pidennystä viisitoista vuotta eli vuoden 1900 loppuun ehdoin, että hän vuodesta 1886 lähtien suoritti vuosivuokraa 800 markkaa, rakensi vuokra-alueen ympäri siistin aitauksen ja piti sen kunnossa, järjesti ja ylläpiti siellä istutuksia sekä antoi laudoittaa ja maalata alueella olevat rakennuksensa.

Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ³⁾, että erään Töölön tonttipaikan, jolla sijaitisi eräitä kasakkakomennuskunnan rakennuksia sekä majakkakoulu, sai vuokrata valtiolle edelleen kymmeneksi vuodeksi vuokramaksusta, joka kamarin tuli määrätä.

Valitus vuokraoikeuden pidennysanomuksen epäamisestä. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1877 hylännyt ⁴⁾ kauppias G. Barkoffin anomuksen, että hänelle vuokrattujen n. s. Junkkarikoulun viljelysten alueella ja vieressä Kampinmalmilla sijaitsevien alueiden vuokratuutta jatkettaisiin, ja kauppias Barkoff oli tästä päätöksestä valittanut läänin kuvernöörille, joka kuitenkin s. v. oli hylännyt ⁵⁾ valituksen. Kauppias Barkoffin sen jälkeen uudestaan valittamalla saatettua asian senaatin tutkittavaksi kuvernööri vuonna 1878 vaati kaupunginvaltuustolta selitystä uudesta valituksesta. Tämän johdosta kaupunginvaltuusto päätti ⁶⁾ selityksessään anoa, että valitus jätettäisiin huomioon ottamatta. Myöhemmin maistraatti ilmoitti ⁷⁾ senaatin hylänneen valituksen.

Vuokraoikeuden siirto. Tehtailija W. Andsténin anomuksen saada kaupunkia kuulematta luovuttaa toiselle henkilölle kaupunkiin kuuluvan, hänellä vuokralla olevan Wilhelmsbergin huvilan hallintaoikeuden kaupunginvaltuusto vuonna 1877 oli lähettänyt ⁸⁾ rahatoimikamariin. Tämän antamassaan lausunnossa puollettua anomuksen hyväksymistä valtuusto vuonna 1878 myöntyi ⁹⁾ siihen.

Saman oikeuden valtuusto rahatoimikamarin puoltolauseiden nojalla

¹⁾ Valt. pöytäk. 23 p. elok. 14 §. — ²⁾ S:n 24 p. syysk. 4 §. — ³⁾ S:n 17 p. syysk. 8 §. — ⁴⁾ Ks. s. 243. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 25 p. tammik. 5 §. — ⁶⁾ S:n 26 p. helmik. 5 §. — ⁷⁾ S:n 18 p. kesäk. 4 §. — ⁸⁾ Ks. s. 244. — ⁹⁾ Valt. pöytäk. 11 p. tammik. 14 §.

myönsi rautatiespeditööri K. Sundströmille ¹⁾ Pohjoissatamassa olevan Paloholman suhteen, Helsingfors aktiebostäder ²⁾ nimiselle osakeyhtiölle kahden maa-alueen suhteen, joista toinen kuului huvilaan n:o 25 Suruttomaan, toinen huvilaan n:o 68 Kampinmalmiin, ratamestari M. Rudnäsillem ³⁾ erään Vallilan huvilan n:o 15 alueen suhteen, kauppias A. F. Waseniukselle ⁴⁾ huvilan n:o 3 Annebergin suhteen, Tampereen pellava- ja rautateollisuusosakeyhtiölle ⁵⁾ sen alueen suhteen, jolla Helsingin laivatelakka teollisuuslaitoksineen sijaitsi, insinööri J. Stenbergille ⁶⁾ Siltasaarella sijaitsevan huvilan n:o 33 suhteen, puutarhuri M. G. Steniukselle ⁷⁾ huvilaan n:o 68 Kampinmalmiin kuuluvan Leppäsuoksi nimitetyn alueen suhteen, pankinkassanhoitaja C. R. Ignatiukselle ja hänen vaimolleen ⁸⁾ Isolla Siltasaarella olevan huvilan n:o 32 suhteen, kauppias A. F. Fohströmille ⁹⁾ Töölössä olevan huvilan n:o 61 a suhteen sekä majuri R. J. Maexmontanille ¹⁰⁾ huvilan n:o 9 Kammion suhteen.

Sitävastoin kaupunginvaltuusto rahatoimikamarin lausunnon mukaisesti epäsi ¹¹⁾ vahtimestarinleski H. Lindelöfin anomuksen saada kaupunkia kuulematta toiselle henkilölle luovuttaa Ratakadun varrella sijaitsevan vuokratontin n:o 6 vuokraoikeuden, koska kamari aikoi ehdottaa, että mainittu tontti tarjottaisiin lunastettavaksi vuonna 1879.

Luistinradan järjestäminen Kappellesplanaadiin. Kunnallispuutarhuri oli kehoittanut v. t. kaupunginpuutarhuria L. A. Jernströmiä antamaan maistraatille lausunnon kysymyksestä, oliko syytä pelätä n. s. Kappelin vuokraajan, metsänhoitaja O. Wetterhoffin »pikku esplanaadiin» suunnitteleman luistinradan vahingoittavan sikäläisiä istutuksia vai ei. Saatuaan pyytämänsä lausunnon, jossa tultiin siihen käsitykseen, että luistinrata todennäköisesti vaikuttaisi haitallisesti tämän esplanaadin osan kasvullisuuteen, maistraatti lähetti sen kaupunginvaltuustolle samalla antaen tälle tehtäväksi ratkaista, saiko tällaisen radan järjestää paikalle. Tämän johdosta valtuusto, joka ei katsonut tehtäväkseen puuttua asiaan, päätti ¹²⁾ anoa maistraatilta, että maistraatti valvoisi, ettei metsänhoitaja Wetterhoff ylittänyt hänelle kaupungin ja hänen välisessä vuokrasopimuksessa myönnettyjä oikeuksia.

3. Kaupungin omistamien talojen ja rakennusten käyttämistä määrättyihin tarkoituksiin sekä sellaisten rakennusten teettämistä ja kunnossapitoa koskevat kysymykset.

Uuden teurastamon rakennuttaminen. Esiteltäessä rahatoimikamarin lausuntoa uuden teurastuslaitoksen rakennuttamisesta ja sen yhdeydessä kymmenen kaupungissa toimivan teurastajamestarin tekemää anomusta, että heidät oikeutettaisiin omalla kustannuksellaan rakennuttamaan ja yleisön käytettäväksi luovuttamaan ajanmukaisia teurastamoja, kaupunginvaltuusto vuonna 1877 oli palauttanut ¹³⁾ asian kamariin uuden lausunnon antamista varten. Kamarin tämän johdosta kehoitettua anomuksentekijöitä antamaan asiasta täsmennetyn ehdotuksen nämä vuonna 1878 kamarille lähettämässään kirjelmässä lausuivat m. m.:

¹⁾ Valt. pöytäk. 1 p. huhtik. 6 §. — ²⁾ S:n s:n 7 §. — ³⁾ S:n s:n 8 §. — ⁴⁾ S:n 30 p. huhtik. 5 §. — ⁵⁾ S:n s:n 18 § ja 14 p. toukok. 2 §. — ⁶⁾ S:n 28 p. toukok. 11 §. — ⁷⁾ S:n s:n 14 §. — ⁸⁾ S:n 18 p. kesäk. 10 §. — ⁹⁾ S:n 28 p. kesäk. 6 §. — ¹⁰⁾ S:n 8 p. lokak. 5 §. — ¹¹⁾ S:n 29 p. lokak. 14 §. — ¹²⁾ S:n 11 p. tammik. 19 §. — ¹³⁾ Ks. s. 249.